

DE STER VAN NEDERLAND

1 MAART 1933

No. 5

38e JAARGANG

De liefde vergaat nimmermeer.

1 Cor. 13:8.

ORGANISATIE VAN DE ZUSTERS-HULPVEREENIGING

Door Presidente Louise Y. Robison

Radio-toespraak gehouden 16 Oct. 1932 te Salt Lake City

In een tijdsruimte van geestelijke renaissance in de negentiende eeuw uitte Matthew Arnold deze betekenisvolle woorden: „Als de tijd ooit aanbreekt, dat de vrouwen een groepsverband vormen met het uitdrukkelijke oogmerk het menschdom te verheffen, zal dat een invoed ten goede zijn zooals de wereld nog nimmer gekend heeft”. Toentertijd had de vrouw nog geen politieke rechten — zelfs niet in dit land van vrijheid voor heel de wereld. Het hooger onderwijs hield zijn deuren nog voor haar gesloten. Klaarblijkelijk was dit menschelijk vooroordeel.

Wij kunnen lezen dat er een tijd geweest is, dat de God des Hemels tot de vrouw sprak en

haar een hoogstbelangrijke boodschap toevertrouwde: dat zij de moeder zou worden van den Zaligmaker der wereld. Na de

kruisiging werd de vrouw andermaal geëerd, toen de verzezen Verlosser aan haar verscheen en haar een boodschap gaf van allesovertreffend gewicht, namelijk dat zij Zijn apostelen moest verwittigen dat Hij opgestaan was.

Actiebetoon ingekort

Nauwelijks waren tien jaar verloopen na des Heilands dood, of er kwam een inkorting van kerkelijk actiebetoon en den vrouwen werd verboden in de kerk te spreken of met ongedekt hoofd te verschijnen. Later werd haar zelfs het heilige avondmaal onthouden. Door de eeuwen heen onthield men aan de vrouw politieke, eigendoms- en onderwijsrechten, zoomede het recht van actiebetoon in de kerk.

Zoo stonden de zaken toen in 1830 de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen werd georganiseerd. Binnen drie maanden na de organisatie van de Kerk werd langs den Profet Joseph Smith een openbaring gegeven ten aanzien van de plaats der vrouw in de Kerk. Men vindt haar in Leer en Verbonden, afdeeling 25 :

„Ik spreek tot u, Emma Smith, Mijne dochter, want voorwaar zeg Ik tot u : al degenen welke Mijn Evangelie ontvangen, zijn zonen dochteren in Mijn Koninkrijk. En gij zult geordineerd worden, de schriften uit te leggen, en de Kerk te vermanen, gelijk het u door Mijnen geest zal gegeven worden.”

De openbaring besluit als volgt :

„Dit is Mijne stem tot allen”.

Naar Illinois verhuisd

De Kerk verhuisde naar Illinois aan de oevers van de Mississippi, toen frontiersland, waar de stad Nauvoe gesticht werd. Hier vestigden zich honderden bekeerlingen: Het volk was zonder behoorlijke huisvesting, het klimaat werd omschreven als „meestentijds ongezond” en de winters waren streng. Deze toestanden werkten het ziek-worden van velen in de hand, waarop, zooals dat altijd het geval is, gebrek en ontbering volgden. Goede vrienden verzorgden de behoeftigen in hun naaste omgeving, maar het was onmogelijk, al de nieuwkomers te kennen, en maar al te vaak verkeerden heele buurtschappen in nood. De behoefte aan georganiseerd hulpbetoon was kennelijk, maar men had nooit te voren van zoo'n organisatie gehoord.

Op 17 Maart 1842 hield de Profet Joseph Smith een bijeenkomst met achttien vooraanstaande vrouwen van Nauvoe, en op dien dag werd de Zusters Hulpvereniging gesticht. Het is merkwaardig, dat de toen gelegde grondslag zóó het ideale benaderde, dat hij thans, na negentig jaar, nog strookt met hedendaagsch liefdadigheidswerk en alle afdeelingen daarvan omvat. Zelfs de toen gegeven raadgevingen zijn de meest geschikte voor modern organisatie-werk : Niemands reputatie te benadeelen, en elkanders gebreken te verdragen, en anderen niet te becritisieren over tekortkomingen.

Doelpunten genoemd

Het doel en streven van de vereeniging was welwillendheid te betoonen zonder onderscheid van richting of nationaliteit; voor de armen, de zieken en de noodlijdenden te zorgen; de behulpzame hand te bieden tot verbetering der zeden, en de deugden van het gemeenschapsleven te versterken; het menschelijk leven tot zijn hoogste niveau te verheffen; den werkkring van der vrouwen actiebetoon te verheffen en uit te breiden; liefde aan te kweeken voor godsdienst, onderwijs, ontwikkeling en beschaving.

Het is interessant, de aan de Zusters Hulpvereeniging gegeven instructies en de in 1842 aangenomen principes en wijzen van werken te vergelijken met die welke de heer Elwood Street wereldkundig maakt in zijn boek, getiteld: „Social Work Administration”. De heer Street, een gezagsman op het terrein van liefdadigheidswerk, zegt: „Organisatie is een van de fundamenteele kenmerken van de moderne beschaving. De enkeling kan de behoeften van zijn medeburgers niet kennen, kan evenmin de bronnen der gemeenschap aanboren om in deze behoeften te voorzien. De liefdadigheids-organisatie kan de voordeelen ontwikkelen van groepsdenken en collectieve actie. Zij kan de medewerking van het publiek en van de gemeenschapsfondsen bewerkstelligen, wat de enkeling onmogelijk kan klaarspelen, en ze jaar in, jaar uit bestendigen.”

Armenzorg

Kort na de oprichting werd er een bijeenkomst belegd, die druk bezocht werd. Deze sympathieke vrouwen hunkerden ernaar, de noodlijdenden te helpen, en behalve geld legden velen haar sieraden op de tafel om verkocht te worden ten bate van de nooddriftigen. Maar wie wist waar al de zieken waren, zoodat niemand over het hoofd zou worden gezien? Hierin werd later voorzien door het aanstellen van een comité van zestien vrouwen om de armen en noodlijdenden op te speuren, de rijken aan te spreken om hulp en zodoende, zooveel als mogelijk was, aller nood te lenigen. Dit noemde men het „nood-comité”, dat de voorlooper was van een groep van drie en twintig duizend vrouwen, heden ten dage bekend als de huisbezoeksters van de Zusters Hulpvereeniging. De geest van het werk is onveranderd; liefderijk hulpbetoon in alle gemeenten en vertakkingen. Het is een democratisch systeem van gemeenschaps huisbezoek. Elke maand worden alle leden der Kerk bezocht, rijk en arm, zonder onderscheid.

Behalve dit geregeld maandbezoek werden er in één jaar 204.000 zieken en bedlegerigen bezocht, waarbij bloemen of versnaperingen meegebracht werden, of ander dienstbetoon werd bewezen. Vier en veertig duizend vijf honderd dagen of nachten werden aan ziekenzorg besteed. In onze kleinere gemeenschappen, waar geen begrafenisondernemers zijn, zorgen onze Hulpvereenigingsvrouwen

voor de dooden : bekleeden dikwijls de onbekte houten doodkist, maken begrafeniskleeren en leggen de dooden af, behalve dat zij troost en opbeuring verschaffen aan het rouwende gezin.

Groei uitgeduid

Aanvangend met de achttien oprichtsters, liep het ledental in het eerste jaar op tot 1180. Thans is het ledental 66.884, in 1585 gemeenten en vertakkingen. De organisatie is toegerust met districtstoezicht en met plaatselijke gemeentegroepen waar het actueele werk verricht wordt. Het plaatselijke werk bestaat uit wekelijksche bijeenkomsten voor de leden, waarin een ontwikkelings-programma afgewerkt wordt, werkvergaderingen voor naaien e.d. en de administratie van hulpbetoon, buiten het vergaderingslokaal verricht.

Ditselfde stelselmatige groepsverband is aan het werk in 46 staten van de Amerikaansche Unie, in Canada, Mexico, Europa, Zuid-Afrika, Australië, Hawaï, Nieuw-Zeeland, Samoa, Tahiti en Tonga. In de meeste groepen wordt hetzelfde lesmateriaal gebruikt, maar in allen drijft de geest van liefderijk hulpbetoon boven, want de geest, alles wel beschouwd, is het voornaamste. Dienstbetoon zonder geldelijke vergoeding is goddelijk.

Ons doel en streven is het menschelijk leven tot zijn hoogste niveau op te voeren — ons motto is : „De liefde vergaat nimmermeer.”

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Hier volgt het programma voor Maart :

Eerste avond : Gebed enz. Tien minuten rapport. Les : *Priesterschapsstudies* blz. 60, 61 en 62. Gezellige avondjes, enz. tot en met : De Eerste plicht.

Tweede avond : Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken, van 12 minuten elk, over :

1. De doop in de plaats van de besnijdenis? Zie Gal. 6 : 15; Col. 2 : 11-12; 3 : 11; Fil. 3 : 2-3. Vergelijk ook Romeinen 2 : 28-29 met deze nieuwe vertaling: Want de echte Jood is niet de man die het naar het uiterlijke is; evenmin is de besnijdenis in het vleesch de echte; maar wie innerlijk een Jood is, en de besnijdenis van het hart, die in den geest, niet naar den letter geschiedt. Zulk een Jood heeft lof, niet bij menschen, maar bij God. (Leidsche Vertaling).
2. Het loon van den verrader. Een merkwaardige voor-spelling: Zach. 11 : 13; Matt. 26 : 15, 27 : 9-10. Vergelijk Exodus 21 : 32.

Derde avond : Gebed enz. Tien minuten rapport. Huisbezoek rapport.

Vierde avond : Gebed enz. Tien minuten rapport. Les : *Priesterschapsstudies* blz. 63 en 64. Dienstverrichting in Districts- en Vertakkingsorganisaties, Huisbezoek, Zendingdienst, Hulp aan Zendingen, Zendingdienst bij honk.

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

Door Dr. Adam S. Bennion

(Verkorte, vrije overzetting).

Les 1.

Zondagsschool-onderwijzer(es) worden

Een wijsgeer die op zeeuren dag
 Drie mannen aan den arbeid zag,
 Steenhouwers op een bouwterrein
 (Ik noem hen maar Jan, Piet en Hein),
 Vroeg dit aan Jan: „Wat doet ge, vriend?“
 En Jan zegt daadlijk: hij verdient
 Zes-vijftig daags — hij werkt voor geld.
 Dan wordt de vraag aan Piet gesteld
 En deze zegt: „k Houw steenen, man;
 Ik werk met lust, zooveel ik kan“.
 Straks vraagt hij Hein. Met tintlend oog
 Ziet deze naar den hemelboog,
 En zegt met waard'ge werkmanstrots:
 „Ik bouw een Kerk, een Woning Gods!“
 Daar wordt een Geest'lijk Huis gebouwd.
 Hebt ge ooit een bouwsteen aangesjouwd
 Met hoop op loon? Uw ziele juicht,
 Dat ge u niet voor den mammon buigt.
 Of bleeft ge uw werk, uw taak steeds doen,
 Ontbloot van geestdrifts visioen?
 Diep uit uw hart komt deze taal:
 „Ik bouw een heil'ge kathedraal!“

Zal uw werk als Zondagsschool onderwijzer(es) — doorgaans spreken wij van „leeraar“ en „leerares“ — een baantje wezen of iets hoogers? Zult ge er een kunst van maken?

Schijnt de u aangewezen taak u een last toe — een verplichting — of ziet ge er een mooie gelegenheid in?

Waaraan zal men zich u herinneren als uw taak is afgeloopen?

Bij den aanvang dienen deze vragen zorgvuldig overwogen te worden. Het lot van menschenzielen zal ten deele afhangen van wat ge doen gaat of faalt te doen. Karakter's worden gevormd onder uw onderwijzer-zijn. Er hangt dus veel van af, hoe ge u van die verantwoordelijkheid kwijt.

Uw aannemen van deze verantwoordelijkheid moge het begin beteekenen van een groot tijdvak voor u. Het is over het geheel een waardig besluit. Het gebruik wil dat wij jaardagen en dergelijke vieren. Wij dienden liever dagen als deze dag voor u te gedenken — dagen, gedenkwaardig wegens uw besluit, een waardige onderneming voort te stuwen — dagen waarop wij naar hoogere idealen gaan streven — waarop wij ons gaan wijden aan dienstbetoon ten bate van onze medemenschen.

Zooals het rijmstukje aanduidt, waarmede dit hoofdstuk aanvangt, zal uw houding een buitengewoon belangrijke factor zijn in uw succes. Bij het aanvaarden der taak van het meester worden van „de schoonste der schoone kunsten”, is het goed dat gij zorgvuldig en met vol bewustheid van hare beteekenis de mogelijkheden ontleedt, die vóór u liggen. Kunt ge uw verplichtingen omzetten in gelegenheden? Laat ons als een sleutel voor zulk omzetten, ter overweging opschrijven zoowel de gelegenheden als de verantwoordelijkheden, die ge in uw nieuwe roeping aanvaard hebt.

1. In de eerste plaats wordt ge in de gelegenheid gesteld, *uw schuld te delgen!* Een vreemde gedachte, misschien, en toch zijn wij allen schuldenaren. Al wat wij zijn of hebben zit aan iemands goedheid vast. Ons bestaan reeds draagt het etiket van moederliefde en opoffering. Moedervreugde ook, natuurlijk. En een terugblikken over onze kinderjaren — wat doet het ons een zorg en toewijding zien.

Of neem een ruimer blik. U en ik zijn erfgenamen van het gerief van de telefoon, het spoor, de automobiel, springveermatrassen, veeren bedden, boeken, tijdschriften en een duizendtal levensgemakken en vreugdebronnen, ons door een zwoegende beschaving verschaft. Denk eens goed na bij uw volgend maaltje eten wie er zoal aan uw smakelijk smikkelen heeft meegewerkt. Of bedenk wát en hóe men u onderwezen heeft. Stel u voor, afgesloten te zijn van het gemeenschapsleven: van alle gedrukte of geschreven leesstof — ge voelt u bijna in vergetelheid wegzinken.

Tot op heden hebt ge grootendeels aan de ontvangtrog des levens gestaan. Ge hebt veeleer „gekregen” dan „gegeven”. Dat is niet meer dan natuurlijk. Waarom? Omdat gij op uw beurt rijkelijker moogt geven aan degenen die op u volgen. En nu dat ge moogt *onderwijzen*, moogt ge beginnen te *geven*. En welk een gave moogt ge doorgeven. Al het beste in uw wonderbare erfenis van een edel en roemrijk voorgeslacht. De kloeke geest van Friezen en Batavieren — de volharding van den tachtigjarigen oorlog — de ondernemingsijver, die ons „stipje op de wereldkaart” te land en ter zee getoond heeft, de devotie van geloofshelden en heldinnen — al wat u gemaakt heeft wat ge zijt. Kunt ge het doorgeven? Daartoe stelt het onderwijzen in de allereerste plaats u in de gelegenheid.

II. De gelegenheid om te ontwikkelen.

John Dixon, de schrijver van een bekroond geschrift: „Waarom ik van onderwijzen houd”, noemt o.a. de volgende redenen:

„Onderwijzen lokt gestadige groei en ontwikkeling uit. De onderwijzer houdt dagelijks contact met boeken, tijdschriften, bibliotheken en al de meest belangrijke stuwkrachten van denken en leiden, sociaal en opvoedkundig. Het is werk dat ambitie prikkelt, persoonlijke waarde doet toenemen. „Nergens vindt men een grooter karakter ontwikkelaar.”

(Wordt vervolgd).

VIERING VAN Z.H.V. VERJAARDAG

In alle gemeenten van de Zending dient de stichtingsdag van de Zusters Hulpvereeniging herdacht te worden in de avond-bijeenkomst van Zondag 19 Maart. In overleg met den gemeentelider doen leden van de Z.H.V. mede aan het spreken, bidden en zingen.

VARIA

De gevaren van jodiumhoudend keukenzout

In de vergadering van de gezondheidscommissie te Amsterdam deelde dr. de Wilde mee, dat de aandacht der commissie door dr. H. Pinkhof gevestigd is op een reclame in de tramrijtuigen van het z.g. J o z o.

Jozo is jodiumhoudend keukenzout, dat door de Kon. Ned. Zoutindustrie te Boekelo in den handel gebracht wordt. Reeds in 1930 maakte de directie reclame in het Handelsblad, waarin het artikel geheel onschuldig werd genoemd. Toen reeds heeft dr. Pinkhof daartegen gewaarschuwd. In Zwitserland werd dit zout, ook wel Vollsalz genoemd, als prophylactium aanbevolen om het krijgen van z.g. krop te voorkomen. In het begin was dit ook het geval bij pasgeboren kinderen, indien de moeder gedurende de zwangerschap dit zout gebruikte. De laatste maanden echter worden van verschillende zijden vergiftigingsverschijnselen door het jodiumgebruik vermeld, zich uitende in een vergrooting en ziek worden van de schildklier.

Dr. Zimmerman deelt in de Müncher Med. Wochenschrift van 59 gevallen van vergrooting der schildklier mede, dat er 23 veroorzaakt waren door dit zout. Prof. Herzfeld en dr. A. Friederewagen van 27 gevallen op de 65, die ze door overmatig jodiumgebruik zagen voorkomen en wel zonder geneeskundig voorschrift, doch alleen op gezag van courantenreclame. Raab in Weenen zag 41 gevallen van de 100 vergrootte schildklieren, ook al tengevolge van dit zout. Dr. Remyse in Rotterdam vermeldt in het Klinisch Genootschap, dat hij een vrouw moest opereeren wegens ziekte van Basedow, welke eerst leed aan krop, doch na of door dit zout de ziekte kreeg. In Oostenrijk heeft de leider der Staatszoutmijnen besloten, als gevolg van de schadelijke bijwerkingen, de z.g. thyreotoxicosen, dit Vollsalz slechts op speciaal verzoek af te leveren. Naar aanleiding van deze feiten stelt dr. de Wilde voor, om de aandacht van B. en W. op deze Jozo te vestigen en te adviseeren voortaan de reclame in de tram te verbieden. Omdat dit niet afdoende is om het euvel te bestrijden, werd besloten ook de aandacht van den hoofdinspecteur der Volksgezondheid er op te vestigen, opdat deze zich met de directie te Boekelo kan verstaan, teneinde de reclame, ook in couranten, te verbieden als zijnde schadelijk voor de Volksgezondheid.

EMMA HALE SMITH

ELIZA R. SNOW

ZINA DIANTHA HUNTINGTON YOUNG

»Mormoonsche« vrouwen. Op het voorblad geven wij het portret van de tegenwoordige leidster van onze Zusters Hulpverenigingen in de geheele wereld. Bovenstaande kiekjes zijn van haar voorgangsters, vrouwen wier namen ingeweven zijn in het levenskleed van het „Mormonisme“. Kwaadsprekende tongen en pennen schilderen gaarne de Mormoonsche vrouw als minder-

BATHSEBA WILSON SMITH

EMMELINE WELLS

CLARISSA SMITH WILLIAMS

waardig: een onontwikkeld, onder de plak gehouden wezen, dat zich niet in het openbaar mag vertoonen. Eén blik op deze bladzijden zal den bevooroordeelde overtuigen, dat hij verkeerd was ingelicht. Twee van dit zetal, zusters Snow en Wells, waren be-gaafe schrijfsters: dichtersessen wier werk in Amerika ook buiten eigen kring erkend en geprezen wordt.

VOOR JONGE OOGEN

De verkeerde kant wasschen

Weet je wel, kinderen, wat veel buitenlanders terstond opvalt als ze ons Nederland bezoeken? Dat bij ons de vensterruiten zoo helder schoon zijn! Vooral de groote winkelruiten, spiegelruiten noemt men die, worden smetteloos schoon gehouden. Daar moet geen modderspat op komen!

En weet je wat de leelijkste vlekken maakt? Er zijn vlekken, welke soms op een dure japon komen, die er moeilijk uit te krijgen zijn: inkt- of verfvlekken. Maar er is een vlek, die nog leelijker staat: een vlek op de ziel. De andere vlekken gaan niet heel diep. Ze bederven soms een costuum, doch je kunt een ander costuum koopen. Maar er zijn vlekken die diep bij iemand binnendringen. Ze maken een merkteeken op iemands hart, een vreeselijke spat, zwarter dan inkt. Het is de smet der zonde. Als iemand verkeerd doet, is er een vreeselijk merkteeken op hem. Het kan zijn dat hij het zelf een tijd lang niet ziet. Maar God en de engelen zien het. En er komt een dag, dat hij het zelf zal zien en dan kan hij het niet vergeten. Het zal hem onplezierig stemmen en hij kan niet weer blij en gelukkig wezen voordat die vlek er afgewasschen is.

David wist dat er een smet op zijn ziel was: het merkteeken van de zonde. En hij bad, of God die smet wilde wegwasschen. David had erg zwaar gezondigd en moest heel lang wachten voordat hij vergiffenis kon krijgen. Paulus had óók een smet op zijn ziel. En er kwam een ouderling van de Kerk bij hem, die tot hem sprak: „Sta op en laat u doopen en uwe zonden afwasschen.” God wascht onze zonden weg als wij er spijt van hebben en Hem er om bidden en doen wat Hij zegt, zoodat iemand die gezondigd heeft weer rein en wit kan worden, „witter dan sneeuw”.

Maar Gods manier van zonde wegwasschen is heel anders dan wat de menschen soms doen. Laat mij je vertellen wat ik eens zag. Ik liep in Rotterdam eens langs een mooie winkelruit, waar een groote spat op zat. Een vrouw was bezig die ruit te wasschen. Ze gebruikte een spons met water en toen een zeemlap, maar de spat ging er niet af! Misschien wreef ze niet hard genoeg, zeg je. O ja, ze wreef zoo hard als ze maar kon.

Toen zag ik opeens wat er aan haperde! De spat zat aan den binnenkant. En de vrouw was aan den buitenkant. Geen wonder dat de vlek er niet af ging! Ik moest in den winkel wezen en

toen ik weer buiten kwam, zag ik de werkvrouw aan den binnenkant staan en de vlek was verdwenen.

Er zijn twee manieren van zonde wegwasschen. De menschen probeeren het dikwijls op de verkeerde manier. Ze wasschen den buitenkant van het glas. Zij probeeren geen leelijke woorden meer te zeggen, maar ze laten slechte daden in het hart blijven. Ze probeeren niet iets weg te nemen wat niet van hen is, maar ze blijven wenschen dat ze het hadden. Zij slaan hun vijand niet, maar ze gaan voort met hem te haten. Ze wasschen den buitenkant van de ruit. De vlek blijft zitten, want die zit aan den binnenkant, diep in het hart. De Heiland vertelde de menschen dat al hun zonden in hun hart waren.

Ananias, zoo heette de broeder die bij Paulus kwam, wist dat Paulus heel veel spijt had van wat hij gedaan had en dat hij het nooit weer zou doen. Aan den binnenkant was het dus in orde. Nu moest het ook nog aan den buitenkant opgeknapt worden. Maar het voornaamste was toch de binnenkant: geen slechte gedachten dus, geen verlangen naar iets dat niet van ons is, geen haat koesteren. Dat houdt ons harte-venstertje mooi schoon!

OOM BEN.

HET BOEK VAN MORMON

President John A. Widtsoe

Wat het boek is.

Het Boek van Mormon is een geschiedkundig verslag van de volkeren, welke het Amerikaansche vasteland bewoonden van zeer vroege tijden af tot ongeveer vierhonderd jaren na Christus. Het boek werd uitgegeven in 1830, voordat wetenschappelijk onderzoek licht geworpen had op de geschiedenis van het vóór-historische Amerika.

Het Boek van Mormon geeft een verhaal van de verhuizingen en oorlogen van deze volkeren, en van hun geloof en godsdienstige practijken. Het geeft een zeer interessante kijk op het opkomen en vervallen van natiën en op de krachten die werkzaam zijn om de menschheid te verheffen of haar te verwoesten. Ook geeft het een buitengewoon mooi verslag van het bezoek van Jezus Christus aan Zijn „andere schapen” op het Amerikaansche vasteland. Alles tezamen genomen, is het een zeer merkwaardig boek: de leeringen van den Bijbel worden erin bekrachtigd en het menschedom verheven idealen voor oogen gesteld.

De oorsprong van het boek.

Het Boek van Mormon is vertaald geworden door Joseph Smith, een ongeleerden jongeman. Een hemelsch wezen, de engel Moroni, openbaarde aan dezen jongen man dat een aantal platen,

van goud vervaardigd, waarop de geschiedschrijvers van de vroegere bewoners van Amerika hun nationale geschiedenis hadden gegrift, verborgen lag in een heuvel in het westelijk gedeelte van den staat New York, nu bekend als de heuvel Cumorah. De taal en de letterteekens — de laatsten in „hervormd Egyptisch” — op de platen gebruikt, waren beiden vreemd voor den jongen man, doch hij werd in staat gesteld om de vertaling te maken door middelen, hem verschaft door zijn hemelschen bezoeker.

De geloofwaardigheid van het boek.

Het Boek van Mormon bevat niets dat onmogelijk schijnt voor iemand die geschiedkundig onderlegd is of voor hem, die gelooft, dat de Heere het lot van het menschdom bestuurt. Toch heeft de wijze waarop het ontdekt en vertaald is geworden, twijfel opgewekt omtrent zijn geloofwaardigheid en zeer dikwijls heeft men het met vijandschap begroet.

De inhoud van het Boek van Mormon geeft echter zulke bewijzen van rijpe wijsheid en van volledige consequentie, dat de bestrijders van het boek aanvankelijk verklaarden, dat Joseph een manuscript had uitgegeven dat door een ander, die geleerd en begaafd was als schrijver, geschreven was geworden. Deze bewering is echter sedert lang bewezen geworden uit de lucht gegrepen te zijn, en wordt dan ook niet meer gemaakt door hen, die beter zijn ingelicht.

Gedurende de honderd jaren van zijn bestaan is het Boek van Mormon door onvriendelijke beoordeelaars onderworpen geworden aan een bijna onafgebroken onderzoek omtrent zijn geloofwaardigheid. Inwendige en uitwendige bewijzen heeft men trachten aan te voeren om aan de betrouwbaarheid ervan te tornen. En heden zijn de bewijzen voor de waarheden erin vervat, talrijker dan ooit tevoren. Totnogtoe heeft het ieder onderzoek met succes doorstaan. Slechts enkele bewijzen kunnen hier, in dit korte opstel, worden aangevoerd. Deze bewijzen zijn verkregen van: 1. Getuigen; 2. Het consequent zijn; 3. Moderne ontdekkingen; 4. Bijbelvoorspellingen; 5. Den geïnspireerden inhoud; 6. Een te nemen proef.

Een nauwkeurige studie van deze bewijzen dwingen de conclusie af, dat het Boek van Mormon inderdaad moet zijn voortgekomen onder goddelijke inspiratie.

Getuigen.

Elf mannen, in groepen van drie en acht, hebben hunne getuigenis geboekstaafd, dat zij de platen, van welke het Boek van Mormon is vertaald geworden, hebben gezien en betast. Deze mannen waren eerlijk, oprecht en van gezond verstand. Zij bleven niet allen volgelingen van Joseph Smith, maar toch heeft niet één hunner ooit zijn verklaring omtrent de platen verloochend. Niet één hunner heeft twijfel geworpen op zijn getuigenis door er op te zinspelen, dat hij misschien bedrogen was. Zij zijn hun leven

lang en zelfs tot in hun sterven getrouw gebleven aan hun getuigenis, dat het Boek van Mormon vertaald was geworden, door de gave en macht Gods, van gouden platen, welke zij gezien hadden.

Consequentie.

Het Boek van Mormon is in zijn geheelen inhoud consequent. Nergens in zijn 624 bladzijden spreekt het zichzelf tegen. Verschillende Amerikaansche geschiedschrijvers uit den ouden tijd hebben gedurende vele eeuwen de verslagen op de platen bijgehouden. Het verschil in den stijl, door de onderscheidene schrijvers gebruikt, valt duidelijk waar te nemen in de verschillende boeken. Zulk een consequentie zou hoogst onwaarschijnlijk zijn indien de ongeleerde Joseph Smith het boek uit zijn duim had gezogen. Die consequentie is een zeer krachtig bewijs voor de geloofwaardigheid van het boek.

Moderne ontdekkingen.

Sedert het Boek van Mormon werd uitgegeven zijn de Amerikaansche oudheidkunde en volkenkunde feitelijk pas ontstaan. De ontdekkingen der wetenschap op deze terreinen hebben in groote mate de waarheid van het Boek bevestigd.

Het Boek van Mormon verhaalt in hoofdzaak de geschiedenis van drie volkeren, welke uit Eurazië kwamen. De eerste kolonie kwam al spoedig na de spraakverwarring of den torenbouw van Babel, en de twee anderen ongeveer zeshonderd jaren voor Christus. Wetenschappelijke onderzoekingen van jongen datum hebben beezen dat verschillende vóór-historische beschavingen bestaan hebben op het Amerikaansche vasteland, waarvan minstens één duizenden jaren oud is, terwijl een andere — de Maya-beschaving — ongeveer zeshonderd jaren voor Christus begon, aldus de beweringen van het boek op nauwkeurige wijze bevestigend.

Het wordt nu algemeen toegegeven dat deze volkeren in oostelijke richting gereisd hadden, waarschijnlijk uit Azië, en dat zij heel wel van Israëlitischen oorsprong kunnen geweest zijn, zooals het Boek van Mormon verklaart.

Het Boek van Mormon leert dat de oorspronkelijke bewoners van Amerika in het bezit waren van afschriften van boeken van het Oude Testament, en dat hun, ten tijde van Christus, Zijn leer onderwezen werd. Hun vorm van godsdienst was aanvankelijk zuiver Israëlitisch, later Christelijk, doch in den loop der tijden werden beiden verknoeid. De godsdienst en levensgewoonten van de volkeren van het vóór-historische Amerika, zooals de wetenschap die leest in de overblijfselen van opgegraven steden en tempels, begravenisheuvels enz., alsmede de nu nog bestaande Indiaansche legenden en zeden, bevestigen de stelling, dat Jehovah, de God van Israël, bekend was onder de oude volkeren van Amerika en dat men daar tevens bekend was met Christus.

De zich opstapelende bewijzen van het wetenschappelijk onderzoek op het terrein van het vóór-historische Amerika, zijn zeer gunstig voor de geloofwaardigheid van het Boek van Mormon.

Bijbelvoorspellingen.

Vele profetieën in den Bijbel voorspellen het te voorschijn komen van het Boek van Mormon. Ezechiël zegt b.v.: „Wijders geschiedde des Heeren woord tot mij, zeggende: Gij nu, menschenkind, neem u een hout en schrijf daarop: Voor Juda en voor de kinderen Israëls, zijne metgezellen; en neem een ander hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm, en van het gansche huis Israëls, zijne metgezellen. Doe ze dan naderen het één tot het ander, tot een eenig hout, en zij zullen tot één worden in uwe hand.” (Ezechiël 37: 15 - 17.

De mannen, welke het graveersel op de platen van het Boek van Mormon aanbrachten, waren nakomelingen van Efraïm en zijn broeder Manasse, en zodoende is het Boek van Mormon het „Hout van Efraïm” geworden.

Jesaja zegt, sprekende over zekere volkeren, die niet van Juda waren: „Dan zult gij vernederd worden, gij zult uit de aarde spreken, en uwe spraak zal uit het stof zachtkens voortkomen, en uwe stem zal zijn uit de aarde als eens tovenaars, en uwe spraak zal uit het stof piepen”. (Jesaja 29: 4.) Precies zóó zijn de platen van het Boek van Mormon uit de aarde voortgekomen.

Vele andere treffende voorspellingen omtrent het Boek van Mormon komen in den Bijbel voor.

De geïnspireerde inhoud.

Niemand kan met ernst het Boek van Mormon lezen zonder op te merken dat de inhoud ten zeerste verschilt van de producten, geleverd door schrijvers van gewone boeken. De wijsheid en inspiratie, welke op iedere bladzijde gevonden worden, gaan het schrijverstalent van een ongeleerden jongeman verre te boven.

Er zijn b.v. profetieën in het boek, welke geleidelijk-aan vervuld schijnen te worden, en de meest treffende zijn die, welke betrekking hebben op de ontvangst welke het Boek van Mormon te beurt zou vallen bij de publicatie. De menschen zouden zeggen: „Een Bijbel, een Bijbel! Wij hebben een Bijbel, en er kan geen andere Bijbel zijn!” Dit is precies wat men gezegd heeft omtrent het Boek van Mormon.

Leerstellingen van singuliere schoonheid en van diepe wijsgeerige kennis zijn vervat in iedere afdeeling van het Boek van Mormon. Een der meest bekende verklaringen in het Boek: „Adam viel opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn opdat zij vreugde mochten hebben”, is van zoo groot gewicht dat zij als het ware veilig kan aanvaard worden als de grondslag van een nieuwe levens- en wereldbeschouwing, waarbij een bestaansdoel de aller-

eerste plaats inneemt en levensvreugde het einddoel is van het menschelijk bestaan.

De inhoud van het boek is zeer zeker één van de beste bewijzen voor zijn geloofwaardigheid.

De proef op de som.

Het Boek van Mormon biedt een proef op de som ten aanzien van zijn geloofwaardigheid, welke proef alreeds door duizenden genomen is geworden en die nimmer faalde het gewenschte resultaat op te leveren. Zij, die de proef genomen hebben, zijn overtuigd geworden van de waarheid en de goddelijke echtheid van het Boek van Mormon. De woorden luiden:

„Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, den eeuwigen Vader, in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes”.

Zulk een uitdaging maakt het Boek van Mormon eenig in zijn soort. Geen mensch durft een aldus te nemen proef aan te raden voor zijn menschelijk werk. Een groote menigte levenden en dooden getuigen omtrent de gunstige uitwerking van deze proefneming. Doch, teneinde een volle verzekering te verkrijgen is het noodzakelijk dat de proef genomen wordt door iemand, wien de waarheid boven alles lief is.

Het doel.

Het Boek van Mormon ondersteunt, doch vervangt niet de leeringen van den Bijbel. Het maakt vele punten duidelijk, die, ten gevolge van onnauwkeurig overschrijven en vertalen, moeilijk te begrijpen zijn in den Bijbel. Het is een bewijs dat de Heere Zijn zegeningen niet bepaalt tot eenige plaats of volk. Zijn liefde gaat uit tot alle menschen en waar zij Hem ook willen dienen zal Hij hun Zijn keurigste zegeningen schenken.

Het Boek van Mormon bewijst, aan welken toets men het ook onderwerpe, dat het inderdaad een goddelijk geïnspireerd en vertaald verslag is.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen beschouwt den Bijbel als de grondslag van haar leerstellingen, maar gelooft tevens dat de canon der Schriften nimmer vol is, en dat de Heere Zijn volk — evenals Hij dit deed in vroegere eeuwen — ook nu wil leiden door voortdurende openbaring.

ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE

Alweer een conferentie — en al heel gauw ook! Het Rotterdamsche district viert hoogtij op 11 en 12 Maart.

Voor den Zaterdagavond is een onderneming in de pen, die als ze gelukt, ongetwijfeld in aller smaak zal vallen. Wij durven ons hier nog niet aan een stellig aankondigen wagen — dat moeten wij overlaten aan de leiders onzer geregelde bijeenkomsten, die het na kennisgeving onzerzijds mondeling kunnen doen, maar ongenoemd laten wij het toch niet!

Des Zondags drie samenkomsten: 10 uur v.m., 3 uur n.m. en 7 uur 's avonds.

Het „Hout van Efraïm” of het „Boek der Nephieten” zal besproken en toegelicht worden op een wijze die, zoo hopen wij, belangwekkend en leerzaam blijken zal.

DE ZUSTERS HULPVEREENIGING JARIG

(Stichtingsdag : 17 Maart 1842)

Heil Z.H.V.! heil, gij geprezen stichting
Van Jozef Smith, den Ziener en Profeet;
Trouw aan uw taak: liefdrijke dienstverrichting,
Zijt ge immermeer tot hulpbetoon gereed.

Hoe mooi uw werk in dagen van ontwrichting,
Nu de aarde kreunt bij 't torsen van haar leed.
In dubb'len zin brengt gij als groep „verlichting”:
Bij 't hart dat voelt past een verstand dat wéét.

Neem toe in bloei, ontplooi uw breede wieden
Van liefde en licht: spreid ze immer verder uit!
En hooger ook: als de adelaar wen 't krieken
Des dagersaads nieuwe actietijd beduidt.
Ga voort, ga voort, zoolang er armen, zieken,
Bedroefden zijn — ga voort, door niets gestuit!

K.

INHOUD

Organisatie van de Zusters- Hulpvereniging	65	„Mormoonsche” vrouwen	72
Priesterschapslessen	68	Voor jonge oogen	74
Hoe men leert onderwijzen	69	Het Boek van Mormon	75
Viering Z.H.V. Verjaardag	71	Rotterdamsche Conferentie	80
Varia	71	De Zusters Hulpvereniging jarig	80

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.